

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. S. Clima)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Bolid", reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Bolid", reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea faptului încălcării dreptului la executare și la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 21 martie 2018, SRL "Bolid", reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea faptului încălcării dreptului la executare și la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că pe parcursul anilor 2011- 2013 a fost implicat într-un litigiu civil intentat la acțiunea SRL "Bolid" împotriva SA "Unprodlact" în proces de insolvență, sediul în or. Ungheni, str. xxxxx cu privire la revendicarea bunurilor din posesie nelegitimă. Prin hotărârea din 10 august 2012 a Judecătoriei Ungheni, modificată prin decizia din 25 aprilie 2013 a Curții de Apel Bălți, menținută prin încheierea din 11 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, acest litigiu a fost examinat și a fost admisă integral acțiunea reclamantului.

Reclamantul a invocat că în baza hotărârilor judecătorești sus-vizate, Judecătoria Ungheni a eliberat titlu executoriu privind încasarea în beneficiul SRL "Bolid" de la debitorul SA "Unprodlact", în proces de insolvență, a sumei de 5689,79 de lei.

A relatat reclamantul că deoarece, SA "Unprodlact" era în proces de insolvență - executarea silită a creanței SRL "Bolid" rezultată din hotărârile judecătorești sus-indicate, a fost interzisă pentru întreg proces de insolvență, conform prevederilor art. 181 al Legii insolvenței nr.149 din 27 iunie 2012. Totodată, executarea creanței SRL "Bolid" rezultată din hotărârile judecătorești sus-indicate trebuia să fie efectuată de administratorul insolvenței al debitorului, conform atribuțiilor funcționale principale ale acestuia prevăzute de art. 66,68 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

A remarcat reclamantul că la data de 08 iulie 2013 s-a adresat Curții de Apel Bălți ca instanță de insolvență care gestiona procesul de insolvență al debitorului SA "Unprodlact" cu cerere prin care a informat instanța de insolvență despre mărimea și temeiul creanței sale față de debitor, despre faptul că această creanță se atribuie la categoria creanțelor masei care urmează a fi executată prioritar, a solicitat transmiterea titlului executoriu spre executare administratorului insolvenței pentru executarea acestuia în modul stabilit. Fără a primi de la instanța de insolvență un răspuns la cerere, la data de 27 decembrie 2013 SRL "Bolid" s-a adresat repetat cu cerere instanței de insolvență referitor la executarea creanței sale față de debitorul SA "Unprodlact".

Reclamantul a notat că prin încheierea din 12 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți, cererea SRL "Bolid" din 08 iulie 2013 a fost respinsă, motivându-se prin necesitatea depunerii de către SRL "Bolid", prin prisma legislației cu privire la insolvență, a unei cereri de validare a creanței. La 19 martie 2014 SRL "Bolid" a depus instanței de insolvență cerere privind validarea creanței sale în sumă de 5689,79 de lei față de SA "Unprodlact" în proces de insolvență. Astfel, prin hotărârea din 11 aprilie 2014 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea SRL "Bolid" privind validarea creanței în mărime de 5689,79 de lei. Aceasta încheiere a fost menținută prin decizia din 11 iunie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

A evidențiat reclamantul că la data de 13 august 2014 a depus în adresa instanței de insolvență cerere prin care a atenționat instanța despre neexecutarea creanței sale față de debitor în pofida mărimii neînsemnate a acesteia, solicitând instanței întreprinderea unor măsuri efective în acest sens, care a rămas fără răspuns din partea instanței și administratorului insolvenței. Ulterior, pe parcursul anilor 2014-2017 creanța SRL "Bolid" așa și nu a fost stinsă nici măcar parțial, totodată reclamantul nu a fost înștiințat de către instanța de insolvență și/sau administratorul insolvenței despre executarea creanței sale, nu a fost invitat la vreo ședință și nu a fost informat despre evoluția procesului de insolvență.

Reclamantul a menționat că prin cererea din 09 septembrie 2017 a solicitat instanței de insolvență informații despre executarea creanței sale față de debitor și mersul procesului. Prin răspunsul Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2017 reclamantul a fost informat despre faptul că prin hotărârea din 12 mai 2017 a fost admis raportul de lichidare prezentat de lichidatorul debitorului și dispusă lichidarea SA "Unprodlact". Astfel, prin cererea din 13 octombrie 2017 SRL "Bolid" a solicitat instanței de insolvență eliberarea hotărârii despre lichidarea debitorului, pentru a face cunoștință. Ulterior, a primit scrisoarea instanței din 19 octombrie 2017, la care a fost anexată copia hotărârii instanței de insolvență din 12 mai 2017 privind aprobarea raportului de lichidare, încetarea procesului și radierea debitorului SA "Unprodlact" din Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor.

A subliniat reclamantul că creanța sa în sumă de doar 5689,79 de lei a rămas neexecutată și neachitată în pofida acumulării pe parcursul procesului de insolvență a SA "Unprodlact" a mijloacelor bănești în sumă de 2368000 de lei, sumă care depășea cu peste 1000000 lei valoarea totală a tuturor creanțelor validate ale debitorului. Astfel, consideră că este mai mult ca evident faptul neexecutării intenționate și cu rea-credință de către administratorul insolvenței/ lichidator al SA "Unprodlact" a creanței SRL "Bolid", precum și lipsa de cel mai elementar control și implicare asupra activității administratorului din partea instanței de judecată.

Reclamantul a considerat că potrivit retrospectiviei cazului prezentat mai sus, este evidentă încălcarea gravă a dreptului său la executare propriu-zisă și executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, manifestată prin incapacitatea agenților abilitați de stat în domeniul executării pentru o perioadă excesivă de a obține executarea hotărârii judecătorești chiar în pofida dispunerii de către debitor a posibilității reale în vederea executării, drept ce a fost încălcat reclamantului în mod definitiv prin lichidarea debitorului. Or, executarea hotărârii judecătorești constituie parte integrantă a procesului judiciar, iar Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale la art.6§1 statuează că orice persoană are dreptul de a- i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

A invocat reclamantul că prejudiciul material cauzat în urma încălcării dreptului la executare propriu-zisă a hotărârii judecătorești este proporțional sumei creanței nevalorificate față de debitor și constituie suma de 5689,79 de lei, iar prejudiciul moral cauzat prin neexecutare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, constituie suma de 50000 de lei.

A solicitat reclamantul constatarea încălcării dreptului la executare și la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești privind încasarea în beneficiul său de la debitorul SA "Unprodlact" în proces de insolvență a datoriei în sumă totală de 5689,79 de lei; repararea prejudiciului material cauzat prin încălcarea dreptului său la executarea hotărârii judecătorești prin modalitatea încasării în folosul reclamantului de la bugetul de stat prin intermediul pârâtului a sumei de 5689,79 de lei, ce reprezintă contravaloarea hotărârii neexecutate; repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului său la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești prin încasarea în folosul reclamantului de la bugetul de stat prin intermediul pârâtului a sumei de 50000 de lei.

Prin hotărârea din 17 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Bolid", reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea faptului încălcării dreptului la executare și la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL "Bolid", reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco și a fost menținută hotărârea din 17 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a concluziona astfel instanțele inferioare au conchis că prin încheierea din 12 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți cererile SRL „Bolid” din 08 iulie 2013 și 30 decembrie 2013 au fost respinse, fiindu-i explicat că pretinzând la o creanță curentă față de SA „Unprodlact” în proces de insolvență apărută după momentul intentării procedurii de abilitate, care are la bază o hotărâre judecătorească, urma să se adreseze cu o cerere de validare a creanțelor, fapt care nu a avut loc, iar cererile depuse anterior nu conțin cerințe exprese de validare a creanței, ci doar solicitări de luare a actului de cunoștință și măsurilor de rigoare.

De asemenea au mai indicat instanțele de judecată că la data de 19 martie 2014 SRL "Bolid" a depus instanței de insolvență cerere privind validarea creanței sale în mărime de 5689,79 de lei. Prin hotărârea din 11 aprilie 2014 a Curții de Apel Bălți,

a fost admisă cererea SRL „Bolid” și validată creanța acestuia în mărime de 5689,79 de lei, hotărârea dată fiind menținută prin decizia din 11 iunie 2014 a Curții Supreme de Justiție. La 13 august 2014 SRL „Bolid” a depus în adresa instanței de insolvență cerere prin care a atenționat instanța despre neexecutarea creanței sale față de debitor, în pofida mărimii neînsemnate a acesteia, solicitând întreprinderea unor măsuri efective în acest sens.

Totodată, au mai invocat instanțele judecătorești că prin cererea din 09 septembrie 2017 SRL „Bolid” a solicitat instanței de insolvență informații despre executarea creanței sale față de debitor și mersul procesului. Prin răspunsul Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2017 reclamantul a fost informat despre faptul că prin hotărârea instanței din 12 mai 2017 a fost aprobat raportul final și bilanțul contabil de lichidare prezentat de lichidatorul SA „Unprodlact”, precum și lichidat debitorul insolvenței.

Au mai menționat instanțele inferioare că reclamantul la înaintarea acțiunii nemijlocit a indicat că fiind dispusă ilegal aprobarea raportului final și al bilanțului de lichidare a debitorului, de vreme ce nu au fost distribuite corect fondurile din patrimoniul debitorului, valoarea cărora depășea cu mult valoarea totală a creanțelor existente. Or, Legea insolvenței expres îi instituie dreptul participanților la procesul de faliment sau de către alte persoane ale căror drepturi pot fi afectate, de a contesta cu recurs hotărârea adoptată în sensul dat. Materialele pricinii însă atestă faptul că SRL „Bolid” nu a beneficiat de un astfel de drept și a contestat hotărârea din 12 mai 2017, ci a recurs la înaintarea prezentei pricini prin prisma Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, invocând responsabilitatea statului pentru executarea hotărârii judecătorești.

La 15 iulie 2019, SRL „Bolid”, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele dreptului material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată. A mai indicat recurentul că concluziile instanței de fond și instanței de apel sunt în contradicție cu materialele cauzei și au fost apreciate arbitrar.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 7 mai 2019 (f.d. 101), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 15 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Bolid”, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL ”Bolid”, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL ”Bolid”, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bolid”, reprezentată de avocatul Oleg Bondarenco, împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh